

متن پرسش

سلام: ابیات زیر را معنا بفرمایید سپاس. هَلْه هُش دَار که در شَهْز دو سه طَرَارند که به تَدبِیْز کَلَه از سَرِ مَه بردارند دو سه رندند که هُشیاز دَل و سَرْمَسْتند که فَلَک را به یکی عربده در چَرخ آرند سَر دَهانند که تا سَر ندهی سَر ندهند ساقیانند که انگور نمی‌افشارند یارِ آن صورتِ غیبند که جانِ صورت اوست همچو چشم خوش او خیره کُش و بیمارند صورتی‌اند ولی دشمن صورت‌هایند در جهانند ولی از دو جهان بیزارند همچو شیران بَدْرانند و به لب می‌خندند دشمن همدگرند و به حقیقت یارند خَرَفروشانه یکی با دیگری در جنگند لیک چون وانگری مُتَّفَق و یک کارند همچو خورشید همه روز نظر می‌بخشند مَثَلِ ماه و ستاره همه شب سَیَّارند گر به کَف خاک بگیرند زَرِ سرخ شود روزِ گندم دِرَوَند آر چه به شب جو کارند دلبرانند که دَل بَر ندهد بی بَرِشان سَرَوَرانند که بیرون ز سَر و دستارند شِگَرانند که در معده نگردند تَرُش شاکرانند و از آن یاز چه برخوردارند مَرْدُمی کن برو از خدمتشان مَرْدُم شو زان که این مَرْدُم دیگر همه مَرْدُمخوارند بَس کن و بیش مگو گرچه دهان پُر سَخَنست زان که این حرف و دَم و قافیه هم آغیارند

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به وظیفه‌ای که ما در این سایت برای خود تعریف کرده‌ایم تا بیشتر جوابگوی سؤالاتی باشیم که کاربران محترم در رابطه با مباحث پیش‌آمده در کتاب‌ها برایشان مطرح می‌شود؛ نمی‌توانیم در این امور وارد شویم بخصوص که ورود در این موارد نیاز به فرصت کافی دارد. موفق باشید